

Starobylá píseň o historii milostné sochy Panny Marie

1. Pozastav se, můj poutníčku, chci ti zpívat, o Matičce svatokřtinské vypravovati. Jak svůj počátek vzala, křtinská Panna Maria, nejčistější, nejkrásnější Matička milá.
2. Sokolátus, spurný vůdce litých pohanů, velký pronásledovatel věrných křesťanů, chtěl své dílo dokonat a křesťany sužovat, "Já musím všechny křesťany mečem porubat."
3. Táhl na ně z města Brna, by je porubal, náhle bleskem omráčený, Bůh na něj volal: „Proč mě pronásleduješ – a křesťany sužuješ? Nech se křtem svatým očistit, spasení dojdeš!“
4. Sokolátus jak uslyšel ta přísná slova, začal vésti život dobrý, pokání konal, dal křesťanům svobodu, srdcem přilnul jen k Bohu, knězem se dal vyučiti na naši víru.
5. Božím vnuknutím se stalo, i tento pán, započal ze svého jmění stavět křtinský chrám, však se toho nedočkal, než se dostavěl ten chrám, dvanáct roků uplynulo, Bůh jej povolal.
6. Panna Maria šla na pouť k Jerusalemu, na této cestě dlouhé přišla ke kamenu, na ten kámen usedla, neb byla unavená a velmi obtížnou cestou všeska zemdlená.
7. Usnula na tom kamenu Panna Maria, ve spánku však převelice strašný sen měla: že byl Synáček její – velmi smutný, ztrápený a na svém přesvatém těle celý zraněný.
8. Když se Panenka Maria ze sna procitla, její duše převelice truchlivá byla. Řekla: „Můj milý synu, snad splníš moji prosbu, abys památku zanechal na tom kamenu.“
9. „Má nejmilejší Matičko, to se státi má, aby byla vyplněna tato prosba tvá, staň se, Matko, co žádáš, všesko obdržeti máš, neboť tento velký kámen zdraví lidem dá.“
10. Velké zázraky se staly při tom kamenu, mnoho lidí uzdraveno ze svých neduhů, načež jej svatý otec nechal do Říma odvézt, tuto památku zde mají křesťané dodnes.
11. Načež se svatý Emerich hned do díla dal, překrásnou sošku Marie z něho vytesal. Velmi se zaradoval, když to dílo dokonal, když krásnou sošku Marie státi uhlídal.
12. Když se víra rozšířila po dolních Uhrách, byl tam též svatý Emerich k hlásání poslán. Vzal si také na cestu krásnou Boží Rodičku a hlásal zbožným křesťanům Kristovu víru.
13. Velká radost kolovala mezi křesťany a svatého Emericha vroucně vítali. V srdcích láskou plesali nad Panenkou Marií, tento poklad zde poutníci až dodnes mají.
14. Mezi nimi svatá víra se rozmáhala, neb ona zbožná rodina tři sta lež žila, až rodina vymřele, Panny Marie soška, byla s ostatním nábytkem také prodána.
15. Koupil ji tam jistý sedlák a k tomu pohan, křesťané ji kupovali, on ji neprodal. Dal ji do své komory na podstavec dubový, pětadvacet let tam byla, křesťané milí.
16. Přišla tam také do služby zbožná děvečka a byla ji vykázána ta komůrečka, v níž to socha Marie od sedláka dána je, kde své nábožné modlitby konati bude.

17. Jak do té komůrky vešla, ta zbožná panna, krásnou sochu nebes Máti v ní uhlídala, ihned před ní poklekla, vroucí prosby přednesla, by ji předobrá Matička neopouštěla.
18. Když vyvezl tento pohan mrvu na pole, by ji všecku rozházela, rozkaz dávaje, děvečka mu odpoví, že to sama nestačí, půjde s tebou ji pomoci ta z té komory.
19. Velice se zarmoutila ta zbožná panna, že má být tak urážena Panna Maria. Lítostivě plakala, na kolenou klečela, až k ní ta Rodička Boží tak promluvila:
20. „Nermut' se, mé drahé dítě, netrap své srdce, vím, že mě věrně miluješ a ctíš velice. Dřív než vyjde denice, vem plachtu své ložnice, vezmi mě na svá záda, půjdem k Bukovince.“
21. Andělé ji uchopili, nesli k Moravě, postavili k Bukovince na místo pravé, děvečku zas do Uher nesli zpátky obratem, než se domů navrátila, hnůj byl rozházen.
22. Na tom místě krásný kaštan kvetl té chvíle, jeho kvítka byla krásná jako lilie, lidé se hned scházeli, na ten zázrak patřili, velebnému duchovenstvu to oznámili.
23. Sošku z Bukovinky vzali, do Křtin přenesli, kde s radostí pěkný stánek jí připravili a v srdcích plesali nad Panenkou Marií, tento poklad zde vidíme, poutníci milí.
24. Nyní stkví se na oltáři naše Matička, s usměvavou tváří vítá svého poutníčka. Jenom k ní pospíchejme, o pomoc ji vyzývejme, zdrávas, zdrávas buď, Maria, vždy prozpěvujme.
25. Putujte k ní často panny a mládencové, všechny opuštěné vdovy a sirotkové. Předložte ji své bídy a ona vám uleví a za vaše utrpení vždy se přimluví.
26. Manželé, kteří jste v tísní, k ní pospíchejte, o její mateřskou pomoc vroucně vyzývejte. Ona jistě pomůže, když vám bude nejhůře, ona vaše slzy setře a zbaví nouze.
27. Ó Maria, nedopouštěj žádného pádu, zachraň Tvé věrné ctitele od moru, hladu. Vysvobod' nás každý čas, u Synáčka pros za nás, ó Matičko svatokřtinská, neopouštěj nás.
28. Zastávej, Matičko milá, církev křesťanskou, obrať zraky zatvrzelých, víru pohanskou. Přiveď nás k svému Synu, k Otci, Duchu Svatému, ať ti slouží Tobě, Maria, každičkou dobu.
29. Když ze světa vykročíme v ten poslední čas, ať se s tebou radujem, jeden každý s nás. Ať se s tebou radujem, Jméno Tvé oslavujem, v té radosti neskonalé na věky. Amen.